

OBAĆ, ILITI Ć I Ć

Cvrkut ptica me probudio ovog prvojujskog jutra.

Prva pomisao mi je bila...naravno, žena, pa onda Festival.

Sedmi dan, lagano se približavamo kraju. Ovaj festival ide nekako lagano, bez bilo kakvih euforija.

Možda nedostaje više rasprava na okruglim stolovima, ali su druženja opuštajuća.

Edukativna su, jer od moderatora, žirija i učesnika zaista se ima šta da čuje, stručno i iskustveno.

Sinoć je odigran Marčelo.

Odlična igra dv...trojice glumaca.

Željo i Suki sjajni, a Caci je briljantno odležao ulogu knjiškog čovjeka, čovjeka kojega je, kao Andrićevog Čamila iz Proklete avlije, knjiga i želja za naukom izopćila iz "normalnog" društva.

Na okruglom stolu se povela prava "pozorišna rasprava" o slovima ili glasovima (zavisu iz kojeg ugla se gleda) u našem jeziku.

Neko od prisutnih je dobacio da nam ne trebaju ć i ć, da treba izbaciti ć, a ostaviti samo ć.

Ja sam šutio, naslonivši glavu na desnu ruku, sa kažiprstom ispruženim uz desni obraz.

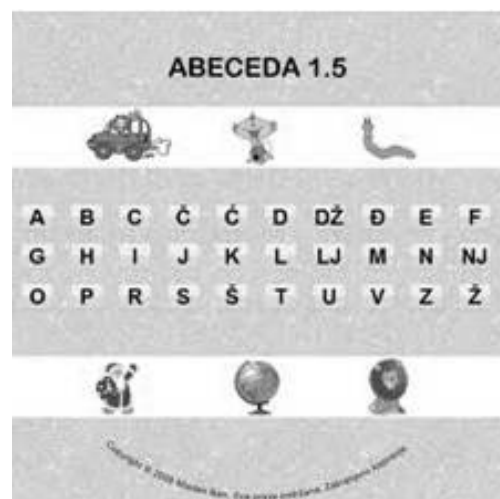
Potom sam premjestio desnu nogu preko lijeve i nastavio pratiti izlaganje.

Visočaci su upravo stigli.

Oni zatvaraju takmičarski dio Festivala.

Čuje se svirena koja označava podne svakog prvog u mjesecu.

Idemo dalje.

Sa okruglog stola...

...o predstavi "Čekajući Marčela" Kulturne scene Male Stvari Trebinje i Teatra FEDRA Bugojno...

Vidno raspoložen nakon odlične predstave **Strajo Krsmanović** je rekao da kada smo obnavljali Fedru, maštali smo o koprodukciji i večeras napokon dobacili do konačnog.

Željko Milošević, reditelj i glumac u predstavi, pojasnio je ovaj projekat čija je ambicija bila mnogo veća u smislu angažovanja više ljudi, ali zahvaljujući nerazumijevanju u podršci ovakvog projekta, uspjeli su sa dva glumca. Tekst su izabrali iz nekoliko razloga: jer nije puno igran, ima manje likova i potcrtava neke psihološke prelome u drami koji se tiču i današnjice.

Objašnjavajući koprodukciju Trebinja i Bugojna, Milošević smatra da granica nema, ali postoje predrasude, a ovaj ih projekat razbija.

Suad Velagić je uživao u dobroj i interesantnoj komediji koja tematizira odnos normalnog i nenormalnog, čija je tanka linija razdvajanja.

Armin Čatić je uživao u večerašnjoj predstavi. Sugerisao je Željku Miloševiću na suvišnoj upotrebi nekih detalja u igri kao i na uvođenju trećeg lika koji ništa ne radi, a od kojeg gledaoci iščekuju poentu.

Amel Ugarak, producent predstave, govorio je o vrlo jednostavnom načinu realizacije ove predstave sa malo novca i bez ikakvih poteškoća.

Marko Misirača podržava ovakve koprodukcije, čiji ga je i tekst i gluma u početku podsjetila na „Zoološku priču“ Edvarda Olbija, ali radnja odlazi u drugom pravcu vrlo originalno i zanimljivo. Kao reditelj je razmišljao o malo drugačijoj postavci gdje bi kroz gradaciju polagano sugerisao kontekst okruženja gdje se njih dvojica nalaze (duševna bolnica).

Antoniju Džolanu je večerašnja predstava ulila pozitivnu energiju, odavno nije vidio bolju transformaciju likova.

Džanan Gvozden je primijetio da afrikat „č“ u izgovoru Suada Velagića nije pravilan i sugerisao mu da poradi na tome, na šta je replicirala Senada Milanović, profesorica bosanskog jezika i književnosti, navodeći da je izgovor tačan, samo se razlikuje trebinjski od srednjobosanskog afrikata koji je za nijansu umekšan.

Ljubici Ostojić se svidjela predstava koja je vrlo aktuelna, tiče se univerzalnog, zabavna je i za igranje i za publiku. Primijetila je da je ovo komorna predstava, namijenjena igranju na manjem prostoru. Pohvalila je dobar, precizan, znakovit mizanscen, upotrebu pauza i tišine, dobru glumačku igru, tako da je po njenom mišljenju ovo zaokružena, efektna, jednostavna i čista predstava.

Marka Misiraču su interesovale rediteljske intervencije teksta, pa je Milošević objasnio da je uradio mali štrih da bi poboljšao ritam i tek ponegdje dopisivao riječi koje su potcrtavale nešto što su oni htjeli istaknuti.

Vernesa Manov je gledala ovu predstavu i u maloj sali, ali joj se više svidjela u velikoj, posebno zbog Sukijeve igre u gledalištu prije početka same predstave.

Senad Alibegović doživljava predstavu onako kako mu glumci prenesu, a večeras su sjajno prenijeli emociju. Pohvalio je transformaciju glumaca i njihovu uvjerljivost u ono što govore. Posebno mu se svidjela izuzetno precizna glumačka igra Željka Miloševića.

Razgovor se nastavio o upotrebi scenografiji koja se spušta sa cugova, video projektora, žive muzike, ali najznačajnije je to što su se ova dva mlada glumca sklonula sa ulice.

A publika kaže...

Jasmina Kalajđisalihović:

“Gledam predstavu već tri puta i stvarno nikada nije dosadna. Svaki put su uspjeli stvarno dobro prenijeti temu radnje. U svakom slučaju, čestitke ekipi.”

Adin Ćišić: “Predstava mi se zaista sviđela. Glumci dobro uigrani, a što je najvažnije ni u jednom trenutku nije dosadna za gledati.”

Admir Karadža: “Predstava mi se dopala u svakom smislu. Iskreno govoreći, večerašnja predstava je moj favorit.

Čestitam glumcima, a posebno onome koji je morao ležati na kartonu i tvrdim knjigama.”

Ajla Basara:

“Predstava je super. Veoma lijepo izvedena. Djeluje opuštajuće za publiku.”

Senad Milanović:

“Predstava mi se dojmila. Uživao sam.”

Iz knjige utisaka...

KULTURNA SCENA MALE STVARI TREBINJE I TEATAR FEDRA BUGOJNO
„ČEKAJUĆI MARČELA“

-Nije što su polunaši, ali su najbolji.

-FANTASTIČNO! **89**

-Meni Suki vodi radionice, mora biti dobar..... **Admirko J**

-WOOOOOOW!!! **VANDALI 1989**

-Zaista svaka čast! **Amina!**

-Predstava je fantastična. Uistinu sam uživala u svakoj riječi, svakom pokretu. Ovaj dvojac je izveo predstavu na najbolji mogući način. **XXX**

-Predstava je više nego odlična. Svaka čast! **Ramiza**

-Odlično odrađeno.... **Poli**

-INTERESANTNO!!!! **Fatima**

-Predstava je predobraaaa.... **Hana**

-Kad gledam kako igraju, dođe mi da se popnem na binu i zaigram sa njima. **Sanel**

Razgovaramo sa...

Željko Milošević, reditelj

BILTEN: Teatarska predstava Čekajući Marčela je realizovana u koprodukciji Teatra FEDRA iz Bugojna i Kulturne scene Male Stvari iz Trebinja. Ova saradnja je, vjerovatno, prva ove vrste kada je u pitanju neprofesionalni teatar i zasigurno pokazuje moć teatra, da ruši sve predrasude i zidove koji su se u Bosni i Hercegovini pojavili u zadnjih nekoliko godina. Možemo reći da je predstava Čekajući Marčela produkt ljudi teatra i ništa više.

ŽELJKO: Apsolutno ste u pravu.

BILTEN: Da, znam. Da. Koliko smo čuli od producenta gospodina Amela Ugarka na početku je bio planiran puno veći projekat, sa više aktera, više angažovanih ljudi, tehnike, scenskih elemenata i svakako svega onoga što čini jedan veliki produkcijski zahvat u teatru. No međutim, ne lezi vraže, nije bilo očekivanog razumijevanja od onih koji su trebali da razumiju. Jednom riječju, nije bilo novca.

ŽELJKO: Nije.

BILTEN : Predstava Čekajući Marčela, autorskog dvojca Stefano Ričija i Đanija Fortea, priča je o dvojici umobolnika koji u parku ludnice "ubijaju" vrijeme tako što izmišljaju, igraju životne situacije i priče, pokušavajući da na taj način bar na trenutak pobjegnu od okrutne sudbine koja ih je zadesila. Za likove ove drame možemo reći da su neka vrsta reinkarnacije Vladimira i Estragona, čuvenih Beketovih junaka, i oni se, naime, nalaze u bezizlaznoj situaciji i, kao Vladimir i Estragon, spominju i čekaju nekoga ko se, zapravo, nikada neće pojaviti. Drama se, na ingeniozan način, kroz sudbinu Elia i Tea, zapravo bavi i nama koji smo sa druge strane zida koji okružuje umobolnicu, u kojoj obitavaju junaci ove drame. Ova drama nam, u krajnjoj instanci, govori koliko je zapravo tanka linija između normalnog i nenormalnog, normalnih i nenormalnih ljudi u današnjem modernom društvu. Usamljenost i otuđenost današnjeg čovjeka, čak, i nije najgora, već je najbolnija ona otuđenost koja nas razdvaja od sebe u samom sebi.

ŽELJKO :Da.

Razgovor vodio Suad Velagić

Predstavljamo...

Ime i prezime?

Željko Milošević.

Rođen/a gdje i kada?

U Trebinju, 1965.

Vrsta muzike koju slušate?

Dobra.

Imate li simpatiju?

Eeeeeeeh.

Šta Vas najbrže oraspoloži?

Suki i Željko.

Kako je došlo do toga da se počnete baviti glumom?

On je kriv!

Koja Vam je ovo predstava po redu u kojoj glumite?

2, 103, 727

Koju ulogu igrate u ovoj predstavi?

Budalu.

Da li ste i koje nagrade osvajali?

Af!

Najveći blam u pozorištu?

Uh!!!

Vaša profesija?

Ma daaaaaaaaaj...

Planovi za godišnji odmor?

Akapulko, Sejšeli, Kuba, Karibi, Turska, Špa...

Vaš životni moto!

Moto moto! :)

Predstavljamo...

Ime i prezime?

Suad Velagić

Rođen/a gdje i kada?

U Bugojnu, 29.9.1969.

Vrsta muzike koju slušate?

Dobra.

Imate li simpatiju?

Eeeeeeeh

Šta Vas najbrže oraspoloži?

Suki i Željko.

Kako je došlo do toga da se počnete baviti glumom?

On je kriv!

Koja Vam je ovo predstava po redu u kojoj glumite?

2, 103, 727

Koju ulogu igrate u ovoj predstavi?

Budalu.

Da li ste i koje nagrade osvajali?

Af!

Najveći blam u pozorištu?

Uh!!!

Vaša profesija?

Ma daaaaaaaaaj....

Planovi za godišnji odmor?

Akapulko, Sejšeli, Kuba, Karibi, Turska, Špa...

Vaš životni moto!

Moto moto! :)

Bilten

Petak, 01.07.2011. 20:30
Pozorišna dvorana KSC-a

VEČERAS

Teatar TOTAL Visoko

NA ČIJOJ STRANI

Režija: Jesenko Muzaferija
(Sir Ronald Harwood)

Igraju:

Faik Salihbegović
Dževad Hasanbegović
Mersad Buza
Dženita Pinjo
Rasim Pavica
Azra Kadić

Scenograf: Jesenko Muzaferija

Kostimograf: Vera Muzaferija

Majstor svjetla: Branislav Mirković

Majstor muzike: Lordan Muzaferija

Majstor scene: Hamza Ahmetović

Oslikavanje rikvanda: Ishak Hajro

Tehničke usluge: Faruk Avdović, Enes Handžić,
Mersad Buza, Lordan Muzaferija

Asistenti: Mehmed Kardaš, Ismar Imamović,
Jasmin Tajić, Dijana Čilaš

Teatar TOTAL Visoko

Amaterski teatar u Visokom postoji od 1952. godine i tokom svoje bogate prošlosti nosio je razna imena da bi se od 1985. godine zvao Teatar "Total" i pod tim imenom proslavio visočki dramski amaterizam, kako na festivalima u Bosni i Hercegovini, tako i na raznim festivalima i smotrama širom bivše Jugoslavije. Osim toga, malo koje amatersko pozorište se može pohvaliti takvim kontinuitetom rada uprkos neprimjerenim uslovima rada (nikada nisu imali svoj radni prostor).

Oprobali su se u inscenacijama gotovo svih dramskih žanrova od klasičnih do savremenih južnoslavenskih i svjetskih autora, nastojeći uvijek dati svoj pečat kroz poetiku totalnog teatra i radost kolektivne igre.

"Total" trenutno okuplja oko 30 članova (sa rasponom starosti od 15 do 55 godina) angažiranih u tri pogona uslovno nazvana *srednjoškolci*, *studenti* i *veterani* i radi više nego ikad, prkoseći svim krizama, uživajući u stvaranju i druženju.

NA ČIJOJ STRANI

Vilhelm Furtvengler (1886.-1954.) bio je istaknuti dirigent svoje generacije. Bio je na vrhuncu snage kada je Adolf Hitler 1933. postao njemački kancelar. Mnogi od njegovih kolega, zato što su bili Jevreji, bili su prinuđeni da odu; drugi, oni koji nisu bili Jevreji, a bili su protivnici režima, izabrali su izgnanstvo kao čin protesta.

Furtvengler je bio odlučio da ostane; kao rezultat te odluke bio je optužen da je služio nacizmu. To je bila, i još uvijek jeste, glavna optužba protiv njega. Došao je pred Tribunal za denacifikaciju u Berlinu 1946. godine koji su vodili njegovi zemljaci Njemci. Ispitivali su ga dva dana.

Oslobođen je svih optužbi, ali nikad nije uspio da se u potpunosti oslobodi tog nacističkog zadaha. Dokaze za Tribunal pripremili su u prethodnom postupku Britanci, a zatim su slučaj preuzele dvije grupe Amerikanaca: jedna u Visbadenu, koja je pomagala Furtvengleru u njegovoj odbrani, i druga u Berlinu, koja je bila odgovorna za podizanje optužnice protiv njega. Malo ili skoro ništa se ne zna o motivima i metodima ove druge grupe koja je centralna u drami NA ČIJOJ STRANI. Ono što se ne može poreći, međutim, jeste da je Furtvengler bio ponižavan, nemilosrdno gonjen sudskim putem, a pošto je bio oslobođen, dezinformacije koje su se odnosile na njega pojavile su se u američkoj štampi. Ovo je možda bilo opravdano, a možda i nije. *Sve zavisi od toga na čijoj ste strani.*

P I S A C

O REDITELJU

Jesenko Muzaferija rođen je ujesen u Visokom. Studij južnoslavenskih književnosti završio je na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Već kao dječak bio je posmatrač, a ponekad i učesnik amaterskih predstava koje je režirao njegov otac Zaim. Od studentskih dana do 1996. godine u Teatru "Total", kojeg je osnovala i redateljski predvodila njegova sestra Gordana, Jesenko je ostvario dvadesetak uloga i desetak scenografija.

Kao režiser u Teatru "Total" debitovao je 1990. godine i do danas postavio jedanaest predstava, radeći za svaku i scenografiju. Voli eksperimentisati sa teatrom apsurdna, a omiljeni pisac novog doba mu je Hristo Bojčev.

VIC DANA

Kaže,

Doš'o Haso kod policajca i kuca na vrata:

Policajac: -Ko je?

Haso: -Ja

Policajac: -Ja!? Nemoguće.

Tako strasno, čudno? Zašto tako šume?"

"Zašto noćas tako šume jабlanovi,

Dučica:

To je, ustvari, transcendentno, samo što ga pojedinci doživljavaju isušivše imanentnim. To je, ustvari, kad nešto postoji a nema plaho utjecaja, a imanentno kad ima. Mislim, utjecaja. Da pojasnim, bitno je da policajac nije klausurofobčan, jer jedno tijelo po svim zakonima fizike ne može istovremeno biti na dva mjesta. Težina i masa su nebitne u ovom primjeru. Rezime gore navedenog bi glasilo: policajac uvijek kuca na nečija vrata, nikad neko na njegova. Pošto poštar uvijek kuca (misi! zvoni) dva puta, logično je što je policajac došao u stanje zbunjenosti, ne vjerujući da on kuca samome sebi. Na kraju krajeva, mogao je da se pogleda u ogledalo i bio bi siguran da je on u kući, a ne ispred vrata, te da je njegova zbunjenost posljedica strahne iscrpljenosti nastale kontrolom vozačkih dozvola. I čitanjem, kasko vozačkih tako i saobraćajnih dozvola. Istuširati se, prošetati parkom i provjetriti mozak, zaboraviti na sve uz stihove Jovana

RJEŠENJE VICA:

Obaziranja

FEDRO: Blago njemu.

FEDRINICA: Kome?

FEDRO: Onom u predstavi.

FEDRINICA: Je li onom što se naleža?

FEDRO: Njemu, njemu.

FEDRINICA: Meni ga žao, da ne ozebe.

FEDRO: Prostro je nekakav karton podase.

FEDRINICA: Ni jastuka, ni kučeta ni mačeta.

FEDRO: Šta ću mu ja? Ne mogu se ubit zbog njega.

FEDRINICA: Još ga onaj popiša, grdne moje rane.

FEDRO: Nije ga vidio od one bandere.

FEDRINICA: On ni mukajet, samo ustade i prenese karton.

FEDRO: Da je mene popišo, znaš šta bi mu ja uradio?

FEDRINICA: Ne znam, pretpostavljam da mu se ne bi nasmijo.

FEDRO: Šta nasmijo? Otišo bi iza kuće, našo kakvu dobru sohu i svu je ispribijo od njega.

FEDRINICA: Iza kakve kuće, ono je bila ludnica.

FEDRO: Pa šta, mora i ludnica biti ograđena, odadro bi poveći parmak sa ograde i onda bi ga...

FEDRINICA: Sileđijo jedan, da bi sileđijo.

FEDRO: Što, trebam pustit da se neko mokri po meni, a ja da šutim ko...ko neka stvar?

FEDRINICA: Ne trebaš doći u situaciju da te neko popiša.

FEDRO: E baš hoću! Večeras ću leć ovdje iza KSC-a poslije predstave pa da ga ja vidim ko će pišati malu nuždu po meni.

FEDRINICA: Ne kaže se pišat malu nuždu, nego vršit malu nuždu.

FEDRO: Opet ti namećeš neke svoje zaljučke, sreća pa nemam sohu u kući.

FEDRINICA: (sebi u njedra) ..bla te soha, idi radi mene nek te nuždiraju svunoć, namalo i navelko...

IZ ARHIVA

1.-

UZ JUBILEJ PObjEDE

27. festival amaterskih pozorišta SR BiH odožavamo u godini velikog jubileja svih jugoslovenskih naroda i narodnosti - 40.godišnjica pobjede narodnooslobodilačkog rata i socijalističke revolucije u Jugoslaviji i pobjede nad fašizmom. Neka nam, stoga, ovaj jubilej bude podstrek i potpora za pregrnuća u radionicama dramskog amaterizma u Bosni i Hercegovini i neka PCB-JEDA i danas bude cilj kojim stremimo!

Četrdeset godina u istoriji razvoja je suviše kratak period. Pa ipak, za proteklih četrdeset godina jugoslovenskih naroda i narodnosti, sa Titom i Savezom komunista Jugoslavije na čelu, stvoriše toliko dobra za šta su drugima bili potrebni vijekovi. SLOBODA, BRATSTVO I JEDINSTVO, RAVNOPRAVNOST, SAMOUPRAVLJANJE, DELEGATSKI SISTEM, OPŠTENARODNA ODUŽANNA I DRUŠTVENA SAMOZAŠTITA, NESVRSTANOST, obilježavaju savremenu istoriju jugoslovenskih naroda i narodnosti istinskom ljudskom srećom i zadovoljstvom. Nema kraja ni mjesta u Jugoslaviji koji za proteklih četrdeset godina nisu doživjeli sveukupni preobražaj. Zbog toga danas svi jugoslovenski narodi i narodnosti, obilježavaju svoj veličanstveni jubilej, s ponosom mogu govoriti o brojnim rezultatima koje su do sada postigli. To im daje pravo da s optimizmom gledaju i u svoju budućnost.

*27. FESTIVAL AMATERSKIH POZORIŠTA SR BOSNE I HERCEGOVINE, Bilten br. 1, Maj 1985.

**Organizator JU Kulturno-sportski centar Bugojno
Partner Teatar FEDRA Bugojno****DIREKTOR FESTIVALA:**

Vahid Duraković

KOORDINATOR I PR FESTIVALA:

Amel Ugarak

ORGANIZACIONI ODBOR:

Hasan Ajkunić - predsjednik

Senada Milanović

Suad Velagić

Edin Ćatić Bato

Doc. dr. Ilhan Bušatlić

Sead Karahodžić

Nedžad Milanović

Samir Nuhic

Amel Ugarak

Vahid Duraković

SARADNICI:

Doc. dr. Ilhan Bušatlić

Jusuf Hozić Caci

Samir Nuhic

Almir Mujagić

Edin Huskić

REDAKCIJA BILTENA:

Nedžad Milanović, urednik

Senada Milanović

Ermina Musić

Sanel Ugarak

Lamija Karalić

Jasmina Mlačo

Suad Velagić

Edin Ćatić Bato, fotograf

TEHNIČKA EKIPA:

Senad Imamović Struja

Edin Ćatić Bato

Azem Duraković

DIZAJN PLAKATA:

Antonio Džolan

SELEKTOR:

Ljubiša Savanović

STRUČNI ŽIRI:

Ljubica Ostojić

Marko Misirača

Armin Ćatić

ŽIRI PUBLIKE:

Vernesa Manov

Zinka Čehajić

Bedrija Čusto

Šeherzada Dedić

Sead Karadža

Vigor Dundović

Samir Tahirović

MODERATOR OGRUGLIH STOLOVA

Strajo Krsmanović

UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:Jesenko Muzaferija , predsjednik - Teatar TOTAL
Visoko

Zlata Imamović - Pozorište Travnik

Željko Milošević - KS Male stvari Trebinje

Anto Bilić - Hrvatsko amatersko kazalište Travnik

Senada Milanović - predsjednica US Teatra FEDRA
BugojnoSuad Velagić - predsjednik UO Teatra FEDRA
Bugojno

Dubravka Nikolić - Gradsko pozorište Mrkonjić Grad

Irmela Salčin - AP Neretva Konjic

Vahid Duraković - direktor Festivala

UREDNIK INTERNET STRANICE:

Mulhari Agić

SARADNICE BILTENA:

Ajla Ćatić

Edna Supur

Nermina Ljubunčić